

РЕШЕНИЕ

№ 1426

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9115** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 05.07.2021 г. по АНД № 3994/2021 г., 116 с-в, Наказателно отделение (НО), по описа на Софийски районен съд (СРС) е изменено наказателно постановление (НП) №746/15.12.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция по горите (Р.) С., с което на Г. Б. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] на основание чл. 266 ал.1 от Закона за горите (ЗГ), са наложени следните административни наказания:

глоба, на основание чл. 266, ал. 1, пр. 4 (транспортира) от Закона за горите, в размер на 300.00 лв. /триста лева/, за извършено нарушение по смисъла на чл. 213, ал. 1, пр. 4 (транспортирането), т. 1 от Закона за горите

глоба, на основание чл. 266, ал. 1, пр. 4 (транспортира) от Закона за горите, в размер на 300.00 лв. /триста лева/, за извършено нарушение по смисъла на чл. 213, ал. 1, пр. 4 (транспортирането), т. 2 от Закона за горите, като с решението е

намален размерът на глобата за извършено нарушение по смисъла на чл. 213, ал. 1, пр. 4 (транспортирането), т. 1 от Закона за горите от 300 на 50 лв. и е

намален размерът на глобата за извършено нарушение по смисъла на чл. 213, ал. 1, пр. 4 (транспортирането), т. 2 от Закона за горите от 300 на 50 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Г. Б. М., чрез процесуален представител адвокат А., в която решението се оспорва като неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че в АУАН не е уточнено с кое точно действие се осъществява съставът на нарушението, както и че в АУАН не е вписана разпоредбата на чл.266, ал.1, пр.4 от ЗГ, където се съдържа съставът на административно нарушение. Според жалбоподателя в АУАН и НП е описано едно единствено нарушение, но на жалбоподателя са наложени две административни наказания. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение, като вместо него бъде постановено друго, с което се отменя наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно и своевременно уведомен, се представлява от адвокат А., която поддържа жалбата на заявените в същата основания. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Х., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт. Не се установяват съществени процесуални нарушения, както

при проведеното първоинстанционно съдено производство, така и в административнонаказателно производство.

От фактическа страна се установява:

За извършване на сеч в отдел №553, подотдел „л“ на имот с № 55419.6712.441 с площ от 0,970 хектара, религиозна собственост на Урвички манастир е било издадено позволително за сеч с №0542693 от 21.01.2020 г., като е бил определен временен склад „на пътя“, местността „Ледениците“.

Не се спори, че Г. М. е получил разрешение от собственика на имота да извози до дома си дърва за огрев от сечището. На 28.10.2020 г. Г. М. и негов помощник И. Д. – свидетел са натоварили дървата на сечището, след което са потеглили с камион марка „ЗИЛ“, модел „131“ с рег. [рег.номер на МПС], с който превозвали натоварените 8,0 пр.м.куб. дърва за огрев от дъб, нарязани на дължина от 1,0 м., които са били немаркирани с контролна горска марка, производствена марка или общинска марка и не са били придружени с превозен билет. Жалбоподателят се е бил уговорил с лицензиран лесовъд И. Г. - свидетел, да се срещнат на неустановено място, но извън временния склад, за да се експедира дървесината т.е. да се издаде превозен билет и да се маркират превозваните дърва за огрев.

Камионът с натоварената дървесина, жалбоподателят Г. М. и свидетелят И. Д. са напуснали територията на сечището и са били спрени от свидетелите Г. А. и Л. Ш. в землището на [населено място], вилна зона „Китката“, мах. „Юзината“, [община], които извършвали обход със служебния автомобил на Р. С. по анонимен сигнал за превоз на незаконна дървесина. Двата автомобила се движили един срещу друг, като

широчината на пътя не позволявала да се разминат, поради което спрели на място. Служителите на Р. С., са извършили проверка на превозното средство и дървесината, за която установили, че не е била маркирана с контролна горска марка, производствена марка или общинска марка и не е била придружена с превозен билет. След около 15 минути на мястото е пристигнал И. Г., който е започнал да маркира дървесината, но е бил спрял от служителите на Р. С., които не са му позволили да издаде и превозен билет.

Г. А. и Л. Ш., заедно с И. Г., посетили сечището, за да бъде извършена проверка, след което се върнали на мястото, където е бил спрял камиона, управляван от Г. М..

Съставен е АУАН № 003500 от 04.11.2020 г., връчен на Г. М., който е изложил възражение, че е уведомил лицензиран лесовъд, който му е разпоредил да слезе на вилна зона Кокаляне, за да му бъде издаден превозен билет. В АУАН са описани като вещи и предмети, които се задържат - 8 пр.куб.м. широколистни дърва за огрев от вида „дъб“, както и камион марка „ЗИЛ“, модел „131“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Въз основа на така съставения АУАН е издадено наказателно постановление №746/15.12.2020 г., от директора на Р. С., с което на Г. Б. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] на основание чл. 266 ал.1 от Закона за горите са наложени следните административни наказания:

1. Глоба, на основание чл. 266, ал. 1, пр. 4 (транспортира) от Закона за горите, в размер на 300.00 лв. /триста лева/, за извършено нарушение на чл. 213, ал. 1, пр. 4 (транспортирането), т. 1 от Закона за горите

2. Глоба, на основание чл. 266, ал. 1, пр. 4 (транспортира) от Закона за горите, в размер на 300.00 лв. /триста лева/, за извършено нарушение на чл. 213, ал. 1, пр. 4 (транспортирането), т. 2 от Закона за горите.

Видно от данните по административнонаказателната преписка, наказващият орган е върнал на собственика превозното средство.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетелите Л. Ш., Г. А., И. Г. и И. Д., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства: АУАН, НП, Констативен протокол серия Р014 №006600/28.10.2020 г. Констативен протокол Р014 №006082 от 04.11.2020 г. за проверка на сечище в отдел №553, подотдел „л“ на имот с №55419.6712.441 с площ от 0,970 хектара, разписка за отговорно пазене на вещи, извадка с координати по системата G., заповед от 09.11.2020 г., заповед от 16.05.2011 г.

Съставът на Софийски районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Приел е също, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и обжалваното НП, безспорно е установена и се потвърждава от доказателствата по делото, осъществен е съставът на административното нарушение. Съдът е намалил размера на наложените санкции до законоустановения минимум, предвид липсата на мотиви относно отегчаващи вината обстоятелства, както и липса на данни за извършени други административни нарушения от същия вид от Г. М..

Решението е правилно.

Съгласно чл. 213, ал. 1 от Закона за горите забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на:

1. дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка;

2. дървесина, непридружена с превозен билет;
3. дървесина от внос, непридружена с документи, доказващи законния ѝ произход;
4. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г.) недървесни горски продукти, които са предмет на стопанска дейност, както и на коледни елхи - непридружени с превозен билет за недървесни горски продукти.

В случая на касатора е наложена санкция по реда на чл. 266, ал.1, пр. 4 за това, че транспортира дървен материал без маркировка и без превозен билет. Съдът споделя изложените от СРС аргументи, че обстоятелството, че в момента на проверката камионът, с който е превозвана дървесината е бил спрял и не се е намирал в движение не означава несъставомерност на нарушението. Установено е, че към момента на проверката товарът на камиона е представлявал дървесен материал, без маркировка, непридружаван от превозен билет и камионът се е намирал извън територията на сечището. Касаторът не е доказал произхода на дървесния материал, както и основанието за неговото притежаване или причината, поради която този материал се е намирал на управлявания от него камион. При тези данни законосъобразен е изводът, че намиращата се като товар на превозното средство дървесина се транспортира, непридружена от превозен билет и без изискуемата маркировка. С оглед на така изложеното съдът приема за неоснователни доводите за несъставомерност на нарушението, предвид обстоятелството, че при пристигане на контролните органи автомобилът на Г. М. е бил в покой, а не в движение.

Неоснователни са и възраженията за незаконосъобразност, на основание аргумента, че в АУАН не е посочена разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ЗГ. По силата на тази разпоредба се наказва с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти. Нормата на чл. 266, ал.1 от ЗК определя санкцията, но съставът на нарушението се определя от нормата на чл. 213 от ЗГ, която е посочена в АУАН. С АУАН се констатира извършването на нарушение, но санкцията се налага с издаването на наказателното постановление.

Според жалбоподателя в АУАН и НП е описано едно единствено нарушение, но на жалбоподателя са наложени две административни наказания.

Относно това възражение съдът съобразява приетото Тълкувателно решение № 14/21.12.2021 г. по тълкувателно дело № 3/2021 г. на ОСС на ВАС I и II колегии. Със същото се приема, че се извършват две отделни административни нарушения с едновременното осъществяване на деянието в хипотезите на чл. 213, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за горите при административното наказване по чл. 266, ал. 1 от Закона за горите и деянието поражда множественост на административните нарушения. Следователно, законосъобразно са наложени две административни санкции по реда на чл. 266, ал.1 от Закона за горите.

На основание на така изложените доводи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 05.07.2021 г. на СРС, НО, 116-ти състав е правилно, на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото е основателна, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лева.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VII Касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 05.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по НАХД № 3994/2021 г.

ОСЪЖДА Г. Б. М. ЕГН [ЕГН] да заплати на Регионална дирекция по горите [населено място] сумата в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща разноси по делото. Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.